

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 284
van **MANUELA VAN WERDE**
datum: 30 mei 2017

aan **SVEN GATZ**
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, MEDIA, JEUGD EN BRUSSEL

Concert- en festivalsector - Impact terreuraanslagen op de organisatie

Naar aanleiding van de terreuraanslagen die de laatste twee jaar in Europa plaatsvonden, zagen ook de Vlaamse organisatoren van publieksevenementen zich gedwongen hun politiek op het vlak van veiligheid te herzien. De meest recente aanslag op een popconcert in Manchester op maandag 22 mei 2017 was een herinnering dat waakzaamheid geboden blijft.

De (federale) overheid anticipeerde hier reeds op door de invoering en handhaving van veiligheidsniveau 3. De terreur raakt niet alleen onze samenleving in het hart, maar heeft ook steeds verregaandere gevolgen voor de entertainmentsector. Vlaanderen heeft een zeer uitgebreid podiumaanbod, met als blikvanger een wereldwijd geroemd concert- en festivalcircuit.

Verhoogde veiligheid betekent onvermijdelijk een verminderd bezoek- en kijkcomfort voor de cultuurconsument. De organisatoren betalen echter een prijs van een heel andere aard. Zij worden geconfronteerd met nieuwe en grotere verantwoordelijkheden. Het gaat niet alleen om verhoogde werkdruk en bijkomende kosten, de recente actualiteit wijst zelfs uit dat het risico bestaat dat evenementen uit veiligheidsoverwegingen van de agenda gehaald worden.

In een antwoord op een mondeling vraag van mevrouw Yamilla Idrissi op 9 juni 2016 kwamen de financiële consequenties van de lockdown destijds voor de Brusselse cultuurhuizen reeds aan bod. De minister verzekerde haar toen dat de administratie dit zou onderzoeken, en dat een aantal instellingen bevroegd zouden worden.

1. Ontving de minister signalen uit de sector van de concert- en festivalorganisatoren dat die worstelen met de gevolgen van de terreurgolf? Zo ja, op welk vlak manifesteren zich de pijnpunten?
2. Heeft de minister een kijk op organisatoren die als gevolg hiervan in de problemen komen en hun werking niet langer kunnen garanderen?
3. Is de minister van oordeel dat de sector voldoende expertise in huis heeft en organisatorisch sterk genoeg staat om met de problematiek om te gaan? Zo neen, ziet de minister hier voor zichzelf een coördinerende rol weggelegd? Zo ja, wie wil de minister in het overleg betrekken?
4. Wat heeft de minister geleerd uit de ervaringen met de Brusselse cultuurhuizen die geconfronteerd werden met een lockdown in het voorjaar 2016?

ANTWOORD

op vraag nr. 284 van 30 mei 2017

van **MANUELA VAN WERDE**

1. De festivalorganisatoren gaven tot dusver geen signalen over (mogelijke) problemen bij de organisatie van hun edities 2016 en/of 2017. Eén concertorganisatie, namelijk Ancienne Belgique in hartje Brussel, gaf vorige zomer te kennen de financiële gevolgen van de terreur(dreiging) te voelen, op financieel vlak vooral, wegens de extra onvoorziene kosten en investeringen die deze tijden en de bijhorende veiligheidsmaatregelen met zich mee brengen.
2. Er zijn voorlopig gelukkig geen tekenen dat de sector zijn activiteiten inperkt. Er zijn voor zover ik weet geen festivals die de zomer van 2017 overslaan om redenen die rechtstreeks of onrechtstreeks met de terreurdreiging te maken hebben. Er zijn, opnieuw voor zover wij daar zicht op hebben, geen concertzalen die minder concerten organiseren om redenen die rechtstreeks of onrechtstreeks met de terreurdreiging te maken hebben.
3. Vorige zomer werd een onderzoek gedaan naar de impact van de (verhoogde terreur)dreiging op de kunstenorganisaties in Brussel. Het bleek moeilijk om conclusies te trekken die opgaan voor alle bevraagde kunstenorganisaties. Elk hebben ze een zekere impact ondervonden van de gebeurtenissen in november 2015 en maart 2016, maar de manier waarop en de mate waarin lopen nogal uiteen. Dat is ook niet verwonderlijk aangezien hun aanbod, hun ligging en hun publiek danig verschilt. Waar ze het echter wél allemaal over eens zijn, zo bleek uit de gevoerde gesprekken, is dat de communicatie vanuit de overheid te wensen overliet. Bijvoorbeeld in de periode met OCAD Niveau 4: de stad Brussel spoorde de huizen aan om open te blijven of zo snel mogelijk weer open te gaan, terwijl de andere overheden het advies gaven geen grote groepen mensen bij elkaar te brengen. Aangezien er geen duidelijke communicatie, laat staan richtlijnen, kwamen vanwege de overheid, hebben de Brusselse huizen onderling getracht op 1 lijn te komen, maar dat bleek niet mogelijk. De visies liepen te sterk uiteen. Het thema leeft in elk geval wel heel erg, en er worden nog steeds overlegmomenten georganiseerd over hoe om te gaan met mogelijke nieuwe 'situaties'. Het meest zouden de organisaties gediend zijn met een duidelijke richtlijn à la "Niveau 4 = sowieso deuren gesloten". Zelf de beslissing moeten nemen of het al dan niet veilig is om de deuren te openen, vinden zij een te grote verantwoordelijkheid. Daarom heb ik aan collega Jambon de vraag gericht om samen met mij en de organisaties werk te maken van een set van richtlijnen die duidelijkheid scheppen in situaties als deze.
4. Zie 3.